

FREIDA McFADDEN

OPASNA ZABAVA

S engleskoga prevela
Dijana Štambak

PULS

UPOZORENJE!
NE ČITAJ OVU KNJIGU
OD POČETKA DO KRAJA!

Da, znam da inače čitaš knjige od početka do kraja. Međutim, u ovom slučaju zamolit ću te da postupiš malko drukčije.

Upuštaš se u pustolovinu prema vlastitom izboru. Krećeš od prve stranice (što je uobičajeno), ali kad dođeš do kraja svakog poglavlja, morat ćeš birati. Odlučiš li se za jedan pravac, priča će se odvijati na jedan način; odlučiš li se za drugi pravac, priča će se odvijati na posve drukčiji način.

Drugim riječima, *sam/a* biraš svoju pustolovinu.

Ako si od onih koje živciraju likovi koji u romanima donose glupe odluke, ovo je knjiga za tebe! Sljedeći potez je u tvojim rukama. Izbor u potpunosti ovisi o tebi!

A ako umreš ili zapadneš u nevjerovatno dosadnu pustolovinu, možeš krenuti ispočetka, od prve stranice. Knjiga ima mnogo različitih svršetaka. Možeš doživjeti svaki od njih ili možeš doći do jednog kraja i odustati, premda bi to bilo poprilično čudno.

Dakle, ako se ne bojiš pustolovine, pripremi se i otvori prvo poglavlje. I zapamti: izbor u potpunosti ovisi o tebi!

Prijeđi na prvo poglavlje (stranica 7) ako se usuđuješ...

U totalnoj si besparici. Nije da si se prije kupala u novcu — raditi kao konobarica u zalogajnici težak je i slabo plaćen posao. Godinama živiš od plaće do plaće, ali odnedavno je situacija još gora. Prošle si godine imala nekih problema sa zakonom i, iako si izbjegla zatvor, sada si u minusu i u dugovima na kreditnoj kartici. Kasniš dva tjedna s plaćanjem stanarine svojoj cimerici, a ona baš i nije draga osoba puna razumijevanja koja će to tolerirati.

Osim toga, već 19 mjeseci nemaš dečka, što nema nikakve veze s besparicom, ali to ti dodatno zagorčava život. A i tvoja cimerica, Blair, *ima* dečka, i njih dvoje su... *bučni*.

Jedino pozitivno u cijeloj priči je to da gore ne može biti.

Subota je, šest navečer, i ležiš na krevetu u svojoj sobi, skrolaš po internetu na mobitelu u potrazi za idejom kako doći do dodatne zarade, trudiš se ne obazirati na zvukove koje Blair i njezin dečko proizvode u susjednoj sobi, što god da radili. Zvuči kao da je on ubija. (Vjerojatno ne — nisi ti te sreće.)

Pokaže se da internet nije od posebne koristi što se tiče ideja za zarađivanje. Predlaže da počneš raditi za Uber, ali ti nemaš auto. Također predlaže da se baviš promocijom proizvoda na društvenim mrežama, ali ti nemaš pratitelje.

Upravo si kliknula na neku poveznicu kako bi saznala više o perspektivnoj stranici *OnlyFans* kadli se naglo otvore vrata tvoje sobe. To je Blair, koja baš ne voli kucati, ali nasreću (ili nesreću) ionako nikad ne radiš ništa što bi zahtijevalo posebnu privatnost. Ona stoji na vratima u ogromnoj majici svog dečka, raščupane zlatne kose i zajapurenog lica.

»Aha!« povikne Blair upirući prst s dotjeranim noktom u malu stolnu lampu na tvom noćnom ormariću. »Znala sam! Evo zašto nam je tako velik račun za struju!«

Sićušna lampica je jedini izvor svjetla u čitavoj tvojoj sobi. Što očekuje od tebe? Da sjediš u mrklom mraku?

»To je samo jedna lampa, Blair«, napomeneš.

Blair stavi ruke na bokove. »Ali imaš svjetlo na mobitelu. Što će ti *dodatno* svjetlo?«

Ne znaš što bi rekla na to, pa samo šutiš nadajući se da neće spomenuti kašnjenje s plaćanjem stanarine.

»Osim toga,« reče, »dva tjedna kasniš sa stanarinom, Sloan.«
Kvrugu.

»Stvarno mi je žao«, kažeš. »Uskoro ću platiti. Znaš da sam u zadnje vrijeme imala pravnih zavrzlama.«

»Znam, i zato pokušavam imati razumijevanja«, reče Blaire tonom u kojem nema nimalo razumijevanja. »Ali sad je dosta! Ne možeš ovdje stanovati besplatno, znaš. Ima nas koji s mukom zarađujemo novac.«

Pouzdao znaš da stanarinu plaćaju Blairini roditelji. Ona ima lagodan posao, radi kao nekakva *ambasadorica brenda* — nemojte misliti da je to kakva diplomatska funkcija — no nije jasno zarađuje li od toga. Znam samo to da joj ljudi šalju hrpu proizvoda. A onda ona snimi samu sebe kako ih raspakira i izgleda oduševljena time. Na to se u biti svodi njezin posao.

»Žao mi je«, kažeš. »Znam da malo kasnim sa stanarinom, ali uskoro ću imati novac.« Nećeš. »Stvarno.« Lažeš. »Obećavam ti 100 %.«

Blair te prostrijeli pogledom. »Nadam se da je tako, Sloan. Jer, ne budeš li imala novac za stanarinu do sutra, najozbiljnije letiš odavde.«

»Sutra?« zapiskutaš. »To je prebrzo...«

»Imam osobu zainteresiranu za sobu«, kaže ona. »Znači, ne platiš li mi, sobu ću dati njoj. Jasno?«

Blair ti stalno tako prijeti, pa u jednu ruku misliš da su to tek puste riječi. Na kraju krajeva, neće te baš izbaciti samo zbog dva tjedna kašnjenja sa stanarinom. Osim toga, kako se samo usudi na taj način ti se obraćati!

Ipak, nema ugovora o najmu i, izgubiš li ovu sobu, nemaš kamo otići. Možda je bolje ne izazivati vraga.

Ako se želiš usprotiviti Blair, idi na 2. poglavlje (stranica 10).

Ako želiš uvjeriti Blair da ćeš stanarinu platiti na vrijeme, idi na 4. poglavlje (stranica 14).

2

Znam koja su moja prava!« Kažeš povišenim tonom. »Ne možeš me tek tako izbaciti odavde nakon što me obavijestiš dan ranije!«

Blair razrogači oči. Poznaješ je godinama, a za sve to vrijeme nijednom joj se nisi usprotivila. Možda će te sada, kad si to napokon napravila, poštovati. Trebala si to davno učiniti!

Što je još bolje, Blair je upalila stropno svjetlo u sobi. Nakon što čitavu godinu dana otkako ovdje stanuješ paziš da minimalno trošiš struju, napokon ti je dala svjetlo. To pokazuje da si ispravno postupila time što si joj se suprotstavila.

»Hvala«, kažeš.

Međutim, Blair te ne sluša. Zaleti se ravno prema prozorčiću pokraj tvog kreveta i širom ga otvori. Nije ti jasno zašto je to učinila jer vani je prilično hladno, a Blair uvijek poludi zbog »rasipanja energije«. No njezine namjere postanu jasne kad priđe jednoj tvojoj komodi, zgrabi pune ruke odjeće i baci je kroz prozor na prvom katu.

»Hej!« skočiš s kreveta kako bi je zaustavila. »Što to radiš?«

»Ne možeš platiti stanarinu«, reče grabeci sljedeći naramak gaćica i grudnjaka. »Zato ti pomazem isprazniti prostor.«

Staneš ispred komode sprečavajući je da uzme još odjeće. Tada u sobu uđe Griff, Blairin dečko. Griff je krupan kao branič u američkom nogometu. Soba se strese pri svakom njegovu koraku.

»Što se ovdje događa?« zagrmi Griff.

»Pomažemo Sloan da se iseli«, objasni Blair. »Griff, hoćeš li, molim te, biti tako drag i pomoći Sloan da pronađe izlaz?«

Griff krene prema tebi pružajući ispred sebe ruke poput debela stabala. Sranje, ovaj čovjek će te ubiti ne zbrišeš li smjesta odavde. Prepolovit će te kao grančicu.

»Dobro, dobro!« povikneš uzmičući. »Otići ću.«

Ionako nemaš izbora. Pola tvojih stvari već je na tlu pred zgradom.

Idi na 3. poglavlje (stranica 12).

3

Kad siđeš u prizemlje, shvatiš da su gotovo sve tvoje stvari razbacane po pločniku ispred zgrade. Hrpa odjeće pala je u snijeg kojeg još ima u tragovima po asfaltu. Na svu sreću, Blair je bila tako ljubazna da ti je bacila prtljagu, pa počneš skupljati stvari i trpati ih u torbu.

Tada primijetiš da se neki muškarac zaustavio, podigao jednu tvoju narukvicu koja je upala u pukotinu na pločniku. Opa, muškarac je zgodan. Ima gustu kestenjastu kosu, prodorne smeđe oči, a tijelo kao da mu je klesao Michelangelo. Usne mu se razdvoje u osmijeh koji ga nekako čini još ljepšim. Pruži ti narukvicu.

»Ovo je tvoje?« upita te.

Istina, protekla godina ti je prava katastrofa. Zamalo si dospjela u zatvor, nemaš ni prebijene pare, a sada si i beskućnica. Međutim, imaš osjećaj da će se situacija uskoro preokrenuti, i to drastično.

»Pa, da«, kažeš.

»Pa...« Usne mu se još jače razvuku u osmijeh. »Sad je moja. Tko nađe — njegovo!«

Stisne šaku i strpa narukvicu u džep, a ti gledaš u nevjerici.

»Moja djevojka će biti *oduševljena*«, obavijesti te sav sretan.

Muškarac se okrene na peti, čitavo vrijeme tiho zviždeći. Super. Eto kako je moguće ljubav svog života upoznati na ulici.

Sva sreća da si bez novca jer to znači da nemaš puno stvari. Sve što imaš pokupiš za otprilike pola sata. Zatim u uličici pokraj zgrade napraviš improvizirano sklonište. To je sada tvoj dom.

Dok se pokušavaš udobno smjestiti na tlu, priđe ti neka mačka i privije se uz tebe tražeći toplinu. Zapravo je prilično lijepa, prekrivena gustom narančastom dlakom koja je tek malo prljava. Dok pružaš ruku kako bi joj pomilovala krzno, imaš osjećaj da si našla novu najbolju prijateljicu.

»Oprosti, Maco«, kažeš joj. »Kad bih barem imala malo hrane za tebe, ali ni sama nemam što za pojesti.«

Kao da razumije što si upravo rekla, podivlja i ispusti urlik koji probija bubnjiće. Zatim skoči na tebe, najprije te pokušavajući ugristi za nogu, a kad je pokušas odgurnuti, krene ti na vrat. Šapom ti dogradi kosu i čupa pramenove kose svezane u rep.

»Što to radiš, Maco?« vrisneš. »Mazila sam te!«

Razgovor s ovom mačkom očito ne pali. Ponovo navali na tvoju nogu i nema ti druge nego napustiti sklonište. Sramota, jedva joj uspiješ pobjeći. Sakriješ se iza kanti za smeće dok ne izgubi interes i odluta.

Zašto svi tvoji susreti sa životinjama u zadnje vrijeme završe tako loše?

Kad se mačka napokon izgubi iz vidokruga, vratiš se u svoje sklonište kako bi ondje provela noć. No tvoj san je lagan, bojiš se da bi se mačka mogla vratiti.

Prevarila si se. *Može* biti gore.

KRAJ

Želiš isprobati drukčiji svršetak?
Vrati se na 1. poglavlje (stranica 7)!

4

Nikad se prije nisi usprotivila Blair i intuicija ti govori da to nije dobra ideja. Stoga poslušno kimneš.

»Ne brini se«, kažeš. »Sutra ću ti isplatiti sve do zadnjeg centa.«

Smislit ćeš već kako.

Blair ti dobaci još jedan pogled, kao da ti baš i ne vjeruje, što ukazuje na to da je pametnija nego što se čini. No izađe iz sobe, zalupi vrata za sobom i ostavi te u polumraku.

Što sad?

Prije nego što nastaviš pretraživanje po internetu, zazvoni ti mobitel. Pogledaš broj na zaslonu: Avery. Avery je jedna od tvojih najstarijih prijateljica, koju poznaješ otkako ste išle u osnovnu školu. Godinama jedna drugu izvlačite iz kojekakvih neprilika.

U drugu ruku, Avery te također *uvalila* u kojekakve neprilike.

Javiš se na mobitel. »Halo?«

»Sloan!« Avery jedva dolazi do daha, kao i uvijek. »Hvala Bogu da si se javila. Jesi li večeras slobodna?«

»Da...«

»Super! Želiš nešto zaraditi?«

U srcu ti zaiskri nada. Nisi imala pojma kako ćeš doći do novca za stanarinu, ali Avery možda ima odgovor na tvoje molitve. »Svakako. Što moram raditi?«

Dok čekaš da ti Avery odgovori, misliš na popis stvari koje *nisi* spremna raditi. Prilično je kratak. Ne želiš jesti smeće, na primjer. Dobro, mogla bi pojesti nekakvo smeće. Recimo, neku hranu koja je visjela na rubu kante, koja nije bila baš unutra. No ne bi, na primjer, pokupila koru banane s dna kante i pojela je.

»Posao konobarice«, reče, što je super jer si doslovno bila pripravna jesti smeće budeš li morala. »Rekli su mi da trebaju još jednu djevojku. Plaća je izvanredno dobra.«

»Koliko dobra?«

Kaže ti iznos, a ti zineš od čuda. To je dovoljno da platiš Blair stanarinu. Dovoljno je i da platiš stanarinu za idući mjesec.

»Za *konobarenje*?« upitaš, pomalo sumnjičava. Iz iskustva znaš da, ako nešto zvuči predobro da bi bilo istinito, vjerojatno i jest.

»Pa,« ispravi se Avery, »malo je kompliciranije od toga. Potrajat će cijelu noć, i treba se malo voziti.«

»Malo se voziti?«

»Kuća se nalazi u Peyton's Peak.«

Peyton's Peak je planina udaljena oko dva sata vožnje. Na vrhu se nalaze kuće, uglavnom velika imanja u vlasništvu izrazito bogatih i ekscentričnih pojedinaca koji žude za osamom koju pruža život na planini. U ovo doba godine, kad je tlo prekriveno snijegom, bit će to opasna vožnja.

»Osim toga,« dometne, »GPS na planini ne radi dobro. Morat ću ti dati upute napismeno.«

Napismeno? Ozbiljno? Što je ovo — prapovijesno doba?

»Nemam automobil«, podsjetiš Avery. »Možeš li me odvesti?«

»Nažalost, ne mogu«, reče ona. »Već sam ovdje. Ali zar Blair nema automobil? Bi li ga mogla posuditi?«

Blair ti povremeno dozvoli da posuđiš njezin auto, koji je također poklon njezinih roditelja. Kažeš li joj da ti je potreban kako bi pribavila novac za stanarinu, dobri su izgledi da će ti ga posuditi.

»Dakle?« upita Avery nestrpljivo. »Jesi li zainteresirana?«

Ovaj posao čini se kao odgovor na tvoje molitve. No, isto tako, unutarnji glas ti govori da ovo nije dobra ideja. Zar ti je novac stvarno toliko očajnički potreban?

Ako želiš prihvatiti posao konobarice, idi na 7. poglavlje (stranica 19).

Ako želiš odbiti posao jer će te gotovo sigurno doći glave, idi na 5. poglavlje (stranica 17).

5

Oprosti«, kažeš Avery. »Stvarno zvuči sumnjivo. Mislim da to nije dobra ideja.«

»Jesi li sigurna?« uporno će ona. »To je puno novca za jednu noć konobarenja. A znaš da slabo stojiš s novcem.«

U pravu je. Međutim, unutarnji glas ti govori da ćeš pogriješiti prihvaći li posao. Pronaći ćeš već način da dođeš do novca za stanarinu.

»Hvala što misliš na mene,« kažeš, »ali morat ću odbiti.«

»Kako hoćeš.«

Završiš poziv i na trenutak se upitaš jesi li pogriješila. Taj novac ti je uistinu potreban.

Prijeđi na 6. poglavlje (stranica 18).